

9.1.60,

בא גולדמן להחמיר. יסע עכשיו לגרמניה אבל יסתר לשוב לארה"ב בגלל

המבוכה בעניני המגבית לרגל מכנה ביסול המסור.

- כארבע חזמנהי אלי את קוזר ובמשך סעמיס בידרתי אתו סזכ חיל האויר

וצרכיו. השיחה נראתה סטיגוגרמית.

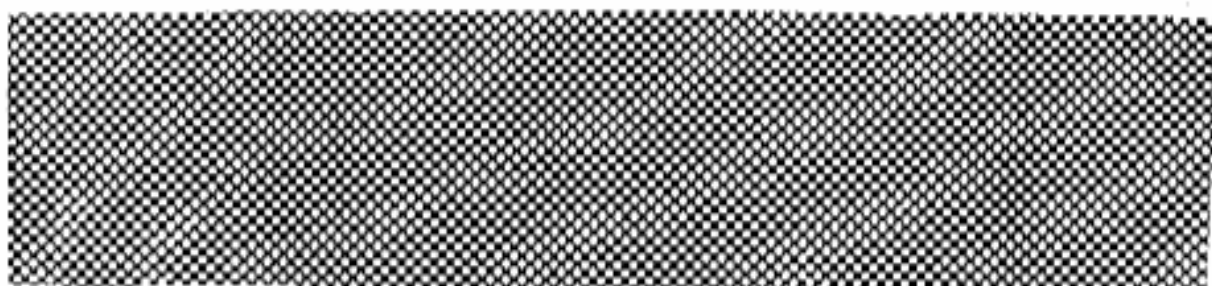
- בערב עליתי לירושלים, וחזמנהי אלי את יעקב הרצוג להמשיך בשיחה על

ארה"ב במיטור ישראל ועמים לא חל כל שינוי, לדעת יעקב, בסדיניות ארה"ב.

הבטיחו לדבר עם כרוסצוב על בסחון ישראל. אבל לא הגיעו לשיחה בעניני המס"מ.

הבטיחו לא לדון על ישראל בלי ההיעצות מוקדמת אתנו. בענין EC (הומכח ארה"ב

בישראל. עזרו גם בענין גאטס. דילון טובה בהיותו דופן הצטרפות ישראל לגאטס.

עז יולי 1959 קיבלנו בשנה הבסמים שעברת 63 מיליון דולר. זה היה הסכום

הגדול ביותר שקיבלנו אי פעם, פרט לשנה הקודמת שמיצו אותנו על אי מתן קדחה

בשנה מערכת טיג. השנה נקבל $7\frac{1}{2}$ מיליון מענק מיוחד (אס כי זה ניתן רק למדינות

שאינן מתפתחות). ינחנו 5 מ. מקרן השיחוח, ו-3 מ. קודמי מזון. מתן דלף עוד

לא ברור.

הקושי הוא כמיטור ישראלי-ערבי. מה יש חנוכה לשלילה. אכנס בענין אמירי

דמסק פקלו - והצליחו. גם בענין ההסכם האטומי האזורי היו אהנו נגד חקמם
הכרכז בקהיר /גם החרכים התנגדו לכך). אבל בשאלת סואץ, סי הירדן, פליטים,
המצב חסור. עם בוא המרשילד לנאצר לחצו על נאצר. עיכבו זמן מה המילווה להרחבת
התעלה. זה היה חקרה הראשון שפעלו נגד ערבים בגללנו (בהתנגדות לאסואן היה
סיקול לא יהודי). אבל נאצר היה פיקה ולא דחק על המלווה, עד שכלק בחר החודש
הסתאים - דצמבר, כשאין קונגרס ואניה לא נשלחה. אסנה גם עכשו ארה"ב אומרת
שתפעל למען חומש שיש - יעקב אינו מאמין בכך. שאלתי מדוע לא שלחו אניה
אמריקנית לאילת כאשר הבטיח במרס 1957? יעקב: הטנקר הראשון שהגיע לאילת היה
אמריקני. לדברי יעקב אין המרשילד מכיר בזכותנו המשפטית באילת ובסואץ - אם
כי אינו אומר זאת בגלוי. בענין הפליטים פגעה ארה"ב בנו בעזרת או"ם - אם כי
הם שוענים החיפך. כרכו החלטת 1948 (זכות בחירה לפליטים) עם *PCC*.
חלל קוק, שבא לארה"ב והתעשר שם, חמך בהחזרת הפליטים ופירסם חוברת בענין זה
שעשתה רושם ב- *S.D.* ויש צורך של הסברה רחבה בענין הפליטים - גם בארה"ב
וגם בארצות אחרות. הפליטים מהווים בעיה בינלאומית. ונאצר סנצל אותה. בענין
המים אומרים האמריקנים? תעבדו, אבל לא יחנו לנו כסף למשרה זו. אין כאן
בעיה טשטשים (מכירים בזכותנו) אמאל אלא כשפית. באערכת המצב במח"ת אין אילוקי
דעות בינינו ובין ארה"ב.

בגלל 5 סיבות הורע המצב. 1) יש רגש של תפוגה בעולם, ומה"ח אינו

תפוגה עכשו גורם. 2) אין ארה"ב חוששת להשתלטות ברה"מ במח"ת.

3) במצב של הסוגה לא אזהבים רעט על סואץ וכדומה. 4) המעבר נדבר עם הערבים. רובו נסע לגמרי קולוניאליסם. פעולת סואץ מצד אנגליה היתה פרי אכזבה של חלוף הקולוניאליסם. השלימו עם עצמאות ערבית. 5) אם נאצר לא יתחזק תחת מדינות ערביות - ישראלימו אלו. והערבים נעשו סקחים ואינם נוקטים עמדות לא תגיוניות כבשנה 1947.

רומא, בון ואוטבט קיבלו מהלך חדש, פרינציפיוני כלפי הערבים. בארה"ב, בצרפת ובאנגליה יש קצת עמדה אחרת: לא מבירים בנאצר כראש הערבים. נאצר מרגיש במהלך החדש של המערב - ומתחיל להתאנות בנו. לדעה יעקב יש לעשות צרות לסוריה בעזרת הרכיח - וע"י כך לנאצר. אפשר לגרום צרות גם על ידי קאסס.

אמרי לייעקב בקצרה חרדתי לענייני בטחון - עול כבר והולך, ויש צורך בחנופה בארה"ב, גרמניה ובצרפת - בדרך הגבוהה - לעזור לנו, להקל טאחנו עול תבטחון שילך ויגדל. חשיבותנו הגדולה היא כלפי אפריקה וגם אסיה, ויש לעזור לנו בשמחים אחרים. אנשיך חבירורים עם יעקב בשדה בוקרן לשם אני טחכוון ללכת ביום ב' (12 לח"צ).